

Publicerad 2018-12-02 14:28 av danne //

IMP nej du har inte gjort mig illa, jag var oprofessionel ville bara få dig att hitta elden själv. Du har alla dessa i din alldeles egna ryggsäck, dina färdigheter, eldstål, rep , en lusekofte, när mamma frost är framme.

Grunder- lagar- regler oskrivna villkor

Denna dag? agerat framlägga nya grunder?

Löser det bekymmer att skjuta dem framåt mot sidan, trycka bort dem.

Var sägs det i denna manual, hur beskrivs det, att ta till flykt när det blir besvärligt,krångligt. Vad kommer det att orsaka.

Missuppfattas ursprunget där, är det förens nu det syns att det finns en stridbar kraft i omlopp, den kraft låg utslagen ur ringen i flera år, när väl vippan drog fram så dammet yrde. Det som framträdde var inte på samma sätt konstruerat, en stabilare skapelse som ingen kan se dess utformning.

En rädsla för förfall som bara skriker fram i tysthet, det upptagna egot, det gör det enkelt att bli förtärd medans rullgardinens spärrar ryka när hela bilden rasar ner, med en rättelse far den upp från en långväg ur bottenlöst mörker. Ska det vara en anledning att återvänd till rädslan osäkerheten som fått stå tillbaka. Är den vetskapen en styrka, andra menar det återfinns i Narcissus livsstil. Det självgoda i ens egna mörker.

Rädd ska man vara, för att snabbt som ögat registrera det tillåtna som det oo tillåtna, ibland behövs inte mycket ett par rader sen är det bingo! Något före, att blicka bakåt är modigt, till vis del, hur långt är man villig att återse, vågar man inte kliva vidare, då sitter man fast i dyn. Varje lina stump vad man förväntar sig hjälper inte. Av undermålig kvalitet, hela anbudet är dömt på förväg då, utgår man då från manualen som inte finns, är den räddningen! Om den innehållsmässigt förordar att chansen är stor om ett rop på hjälp, lösgör sig från, innehållet. Bryter sig fri från, tar nya former, kanske lämnar omloppsbanans evighet.

Strider som alltid kommer att pågå där inne. En osynlig och blodtörstig kamp, det spelar ändå ingen roll, om ingen lär sig att påverka detta frostiga beteende, med värmen där, den brinner ensamt för sig självt, den är nog utelämnad från manualen med största sannolikhet. Det är du som måste ta dig dit med egna medel för egen”maskin” som det heter i den andra utgåvan av det som inte finns....

Trots det är våra ambitioner skrikiga, att klara oss själva, ensam är stark jo jo, ibland kan vi nog behöva en extra kram, en arm att luta oss mot

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren danne // med Poeter.se id #110484 innehar upphovsrätten